

Zdążyć przed nocą

Artysta – absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (dyplom obronił w 2010 roku w pracowni prof. Jacka Waltosia), uznawany jest za jednego z najzdolniejszych i najoryginalniejszych współczesnych, polskich twórców. Został zauważony i doceniony również poza granicami naszego kraju. W 2014 roku obrazy Stokłosa znalazły się w albumie autorstwa Kurta Beersa 100 Painters of Tomorrow, wydanym nakładem wydawnictwa Thames & Hudson, London-New York.

Dla twórczości Łukasza Stokłosa charakterystyczna jest wielowątkowość. W swoich obrazach łączy motywy dość odległe od siebie, pokazuje bowiem opuszczone pałace, wnętrza historyczne, sale muzealne, ale także portrety znanych aktorów wcielających się w filmowych bohaterów. Inspirację stanowią dla niego także ujęcia z filmów. Zdaniem twórcy te trzy tematy – wnętrza, portrety i obrazy inspirowane pornografią uzupełniając się, tworzą całość, są niezbędne, żeby świat przedstawiony był kompletny, by odbiorca mógł dostrzec wszystkie elementy dramatu. Motywy te pojawiły się w pracach artysty już pod koniec studiów i od tego czasu konsekwentnie wykorzystuje je w swojej działalności twórczej, można zatem powiedzieć, że idea malarska była sformułowana już na początku kariery artysty.

Artysta nie stara się mimo wszystko zacierać granic między dyscyplinami sztuki operującymi obrazem. Wręcz przeciwnie, hołdując tradycyjnej roli malarstwa, akcentuje jego tożsamość i autonomię. Mistrzowsko wykorzystuje środki wyrazu artystycznego typowe dla tego medium. Cierpliwie kładzie cienkie laserunki, co pozwala wzmocnić w przedstawieniach wrażenie głębi, buduje fakturę swobodnie operując pędzlem i kolorem. Maluje z rozmachem, ekspresyjnie, odważnie sięga po czerń, wykorzystując ją do budowania swych kompozycji, swobodnie i delikatnie przechodzi od partii ciemnych do jasnych rozcieńczając farbę, by uzyskać mglisty efekt. Sam proces fizycznego powstawania obrazu jest stosunkowo krótki. Artysta maluje dość energicznie, swobodnie operuje plamą barwną. Obrazy malowane przez Łukasza Stokłosa ewokują szczególną atmosferę. Za pomocą specjalnego, przedziwnego, kontrastowego oświetlenia oraz sposobów użycia cienia artysta stara się wyrazić pesymizm kultury. Prace są surowe i żarliwe, nasycone atmosferą nostalgii. Ciemna kolorystyka połączona z dynamicznymi pociągnięciami pędzla tworzy klimat niedopowiedzenia, niepokoju, dekadencji, jednak bez konotacji pejoratywnej, kojarzonej zazwyczaj z degrengoladą. W języku francuskim określa ten nastrój słowo deliquescence, którego odpowiednika brakuje w języku polskim. Twórczość krakowskiego artysty dowodzi, że także dzisiaj, kiedy mówi się o kryzysie malarstwa, dominacji postmediów, ten rodzaj sztuki plastycznej nadal wywiera istotny wpływ na kształtowanie zbiorowej wyobraźni.

W tym kontekście przywołać można twórczość włoskiego reżysera Luchino Viscontiego. Takie filmy jak *Ludwig* czy *Portret rodzinny we wnętrzu* przywodzą na myśl atmosferę, jaka emanuje z dzieł Łukasza Stokłosa. Można zauważyć także odniesienia do filmu *Niżyński* z 1980 roku z Georgem de la Peña w roli tytułowej, a także do serialu *Poirot*, kręconego w latach 1989-2013 na podstawie książek Agathy Christie. Jedna z prac nawiązuje do odcinka zatytułowanego *The Dream*.

Łukasz Stokłosa ma w sobie moc kształtowania obrazów. Bogactwo źródeł inspiracji prowadzi autora prezentowanych prac do refleksji, która materializuje się poprzez jego ekspresję twórczą. Prace Łukasza Stokłosa zawierają obietnicę, że pod efektowną warstwą wizualną kryje się jeszcze jakaś tajemnica i głębia. Ta obietnica wraz z wizją rzeczywistości kreowanej przez artystę składają się na piękno tej twórczości.

Adriana Michalska, fragment tekstu do folderu wystawy.

Łukasz Stokłosa

Urodził się w 1986 roku, pochodzi z Kalwarii Zebrzydowskiej. W 2010 roku ukończył studia na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. Jacka Waltosia. Swój dyplom, pt. „Śmierć i pożądanie” poświęcił motywowi św. Sebastiana w kulturze. Jego pierwszą indywidualną wystawą była „Zimowa opowieść” (2011) w galerii Zderzak w Krakowie, na prezentowanych obrazach można było zobaczyć pałacowe wnętrza, zimowe pejzaże i portrety gwiazd filmowych utrzymane w ulubionym przez artystę klimacie romantyzmu i dekadencji. W podobnym tonie utrzymana była również jego druga indywidualna wystawa „Skład obrazów” (2013, Galeria Zderzak). Wystawie towarzyszył katalog wydany przez Galerię Zderzak. W 2013 roku Stokłosa otrzymał Nagrodę Marszałka Województwa Dolnośląskiego przyznawaną w Konkursie Gepperta. W 2014 roku obrazy Stokłosa znalazły się w wydanym nakładem wydawnictwa Thames&Hudson, London-New York albumie autorstwa Kurta Beersa „100 Painters of Tomorrow”, prezentującym wybór najbardziej obiecujących współczesnych malarzy i malarek. W 2015 roku prace Łukasz Stokłosa były prezentowane na wystawie „Artyści z Krakowa, generacja 80-90” w Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie - MOC AK.

Uprawia malarstwo przedstawiające, figuratywne. Inspiracje najczęściej czerpie z kultury masowej, filmów i seriali. Dobrze czuje się w estetyce kiczu. Obrazy Stokłosa są zmysłowe i inteligentne, pociągają i odpychają, miewają swoje drugie i trzecie dna, podobnie jak filmy noir.